

چرا اسرائیل به غزه حمله کرد؟

گزیده ای از سرویس خبری جهانی برای فتح. ۲۰ نوامبر ۲۰۱۲

دولت تا به دندان مسلح اسرائیل یک بار دیگر اهالی غزه را موشک باران و توپ باران و آنان را تهدید به لشکرکشی زمینی کرد. هنگام این گونه حملات هیچ نقطه ی غزه در امان از موشک باران و توپ باران نیست و اهالی آن هیچ راه خروجی ندارند چون اسرائیل همه ی آن ها را بسته است. خانواده های فلسطینی در میانه ی بمب باران ها عزیزان خود را دفن می کنند که شمار زنان و کودکان در میانشان بسیار است.

رسانه های بین المللی که اکثرا ماشین های تبلیغاتی طرفدار اسرائیل هستند تلاش زیادی کردند که ماجرای این جنگ را بدین گونه تعریف کنند: حماس با پرتاب موشک اسرائیل را تحریک کرد، بنابراین اسرائیل حق دفاع از خود را دارد! اما هیچ یک از موشک هائی که حماس در طول سال گذشته به طرف اسرائیل پرتاب کرده است زخمی و کشته بر جای نگذاشته بود تا اینکه احمد جباری که فرمانده نظامی بالای حماس بود توسط اسرائیل ترور شد. باور عموم بر آن است که حماس مستقیماً در پرتاب موشک به طرف اسرائیل دست نداشت و جباری مأموریت داشت که گروه های اسلامی رقیب حماس را از موشک اندازی باز دارد. اسرائیل عمداً جباری را به قتل رساند تا حماس تحریک شده و تلافی کند تا اسرائیل عمل تلافی جویانه ی حماس را بهانه ی آغاز عملیات نظامی خود کند.

اگر قرار است ببینیم چه کسی سنگ اول را پرتاب کرد باید به سال ۱۹۴۸ بازگردیم: زمانی که دولت اسرائیل تاسیس شد و اهالی فلسطین از سرزمینشان بیرون رانده شدند و پس از آن اسرائیل به زدیدن تکه به تکه ی سرزمین های فلسطینی ادامه داد و بی وقفه ی برای درهم شکستن مقاومت و روحیه ی آنان در قلمروئی که اکنون اسرائیل خوانده می شود و در کرانه ی غربی رود اردن و نوار غزه تلاش کرد.

اسرائیل از موشک هائی که از نوار غزه به طرفش پرتاب می شود شاک می شود شاک می شود شاک می شود. اما نمی گوید که خودش چه چیزی بر سر مردم غزه می ریزد؛ نمی گوید چگونه حیات روزانه ی فلسطینی ها را کنترل می کند. اسرائیل در مورد اثرات دهشتناک اعمالش بر روح و جسم فلسطینیان چیزی نمی گوید. مقاله «جسد در مقابل رای» (دیلی بیست، ۱۵ نوامبر ۲۰۱۲ نوشته ی یوسف مونایبر) گزارش می دهد که در سال ۲۰۱۱ ارتش اسرائیل ۱۰۸ تن از مردم غزه را کشته و ۴۶۸ تن را زخمی کرده است. نیمی از این ها با موشک کشته و زخمی شده اند و نیمی دیگر با شلیک تفنگ و توپ و تانک.

ارتش اسرائیل می گوید در حال کشتار هدفمند است و کاری به اهالی غیر نظامی غزه ندارد! ادعائی یابو تر از این نمی توان سراغ داشت. چگونه ممکن است در نواری باریک که یک میلیون و هفتصد هزار نفر را در خود جا داده است موشک ها و توپ های اسرائیل بتوانند فقط هدف های نظامی را بزنند؟ اکثریت مردم نوار غزه پناهنده هائی هستند که به زور از سرزمینی که اکنون اسرائیل خوانده می شود بیرون رانده شده اند و دولت اسرائیل به دلیل این که یهودی نیستند آنان را از حق بازگشت به خانه و محل زندگی شان محروم کرده است. این در حالی است که همه ی یهودی های دنیا را دعوت می کند که به اسرائیل مهاجرت کنند.

سنگ اول را چه کسی پرتاب کرد؟ تاریخ استقرار دولت صهیونیستی اسرائیل و عمر ۶۴ ساله ی آن مملو از حکایت های دهشتناک است که با بیرون راندن شمار بزرگی از مردم فلسطین از روستاها و شهرهایشان آغاز شد. کتاب «پاکسازی قومی فلسطین» *The Ethnic Cleansing of Palestine* اثر تاریخ پژوه و فعال اسرائیلی به نام ایلان پاپه Ilan Pappé جزئیات استقرار اسرائیل را شرح می دهد: کارزارهای بیرحمانه تحت رهبری دیوید بن گوریون در دوره ی قبل از تاسیس اسرائیل برای ترساندن و ریشه کن کردن اهالی فلسطینی از محل زندگی شان. اسرائیل توسط بریتانیا آفریده شد تا به مقاصد امپریالیستی آن خدمت کند اما تبدیل به ابزاری برای سلطه ی ایالات متحده آمریکا در خاورمیانه شد. ممکنست تفاوت هائی میان رهبران صهیونیست این پادگان نظامی و دغدغه های جهانی امپریالیسم آمریکا وجود داشته باشد اما آمریکا می داند که بدون اسرائیل نمی تواند کاری کند و آن ها می توانند به اسرائیل تکیه کنند زیرا موجودیت این دولت صهیونیستی کاملاً وابسته به ایالات متحده آمریکاست.

اوضاع و منطقه خاورمیانه بسیار پیچیده و متلاطم است. سوال های زیادی طرح می شود مبنی بر این که چرا اسرائیل تصمیم گرفت در این زمان به غزه حمله کند و اهداف واقعی اش چیست. چرا در شرایطی که در چند ماه گذشته اسرائیل، ایران را تهدید به جنگ می کرد یک باره به غزه حمله کرد؟ آیا این کار تمیزی است برای آن جنگ؟ برخی تحلیل گران، به ویژه تحلیل گران اسرائیلی، استدلال می کنند که حمله به غزه تلاش بنیامین نتانیاهو است برای حفظ کرسی قدرت در انتخابات آینده. اگر این طور باشد کشتار مردم غزه کاری به مراتب حیوانی تر از آن است که به تصور می گنجد.

بسیاری از فلسطینی ها فکر می کنند اسرائیل نگران طرح محمود عباس (رئیس جمهور قلمرو فلسطین) است که می خواهد مقام فلسطین را در سازمان ملل متحد به سطح «دولت ناظر غیر عضو» برساند. رهبران اسرائیل تهدید کرده اند که اگر محمود عباس این هدف را پی گیری کند، اسرائیل از طریق تحریم اقتصاد و دزدیدن زمین های بیشتری اهالی کرانه غربی را «تنبیه» خواهد کرد. اسرائیل از دولت های اروپا خواسته است که به دولت قلمرو فلسطین کمک مالی ندهد و به محمود عباس فشار بیاورند که دست از این طرح بکشد. به احتمال زیاد تقاضای فلسطین در سازمان ملل با رأی قریب به ۱۵۰ از ۱۹۳ رای پیروز خواهد شد.

اسرائیل تهدید کرده است که در این صورت، حکومت محمود عباس را «سرنگون» خواهد کرد یعنی او را ترور خواهد کرد. پس از به قتل رسیدن جباری توسط اسرائیل این تهدید جدی تر شده است.

ایالات متحده آمریکا در «شورای امنیت سازمان ملل متحد» دارای قدرت و تو است اما چنین قدرتی را در «مجمع عمومی» سازمان ملل متحد ندارد. البته مجمع عمومی سازمان ملل دارای قدرت چندانی نیست اما اگر فلسطینی ها مقام «دولت ناظر» را پیدا کنند می توانند رهبران اسرائیل را به جرم ارتکاب جنایت های جنگی به «دیوان کیفری بین المللی» بکشند. نتانیاهو و دیگر رهبران دولت اسرائیل می گویند چنین کاری را «اعلام جنگ» محسوب کرده و اسرائیل را مجبور به پاسخ گویی بیرحمانه خواهد کرد.

سازمان ملل ادعا می کند که نماینده حاکمیت قانون است. اما اگر فلسطینی ها تظاهرات کنند و سنگ پرتاب کنند، تروریست خوانده می شوند. اگر حق خود را بر سرزمین شان بخواهند تروریست خوانده می شوند. و اکنون اسرائیل شکایت به دیوان کیفری جنایت های جنگی بین المللی در لاهه را اعلام جنگ می خواند! وزارت امور خارجه آمریکا اخیرا تاکید کرد که از موضع اسرائیل در ضدیت با اقدام محمود عباس جهت گرفتن مقام «ناظر» برای فلسطین در سازمان ملل متحد، حمایت می کند.

چرا اسرائیل از این اقدام می ترسد؟ برخی فعالین فلسطینی می گویند محمود عباس با این طرح می خواهد خیانت خود را بپوشاند زیرا وی از مبارزه برای حق فلسطینی ها برای بازگشت به سرزمین های خود عقب نشینی کرده است. با این وصف، رهبران اسرائیل نگران اند. زیرا آنان با استفاده از جنایتی که آلمان نازی علیه یهودیان مرتکب شد و ۶ میلیون تن از آنان را در جریان جنگ جهانی دوم کشتار کرد برای خود نوعی اقتدار اخلاقی کسب کرده اند و با تکیه بر آن جنایت های خود را علیه مردم فلسطین توجیه می کنند و نگران آن هستند که با کشیده شدنشان به دیوان کیفری جنایت های بین المللی در لاهه به این اقتدار اخلاقی ضربه بخورد. علاوه بر این ایالات متحده آمریکا نمی خواهد یکبار دیگر به مردم دنیا یادآوری شود که ایالات متحده آمریکا با تقویت اسرائیل در واقع از اعمال و وضعیتی حمایت می کند که ضد قوانین بین المللی است و همان اصول عدالت جویانه ای را که مرتبا ادعا می کند لگدمال می کند.

اسرائیل بی وقفه برای محبوس کردن فلسطینی ها در مجمع الجزایر شهرها و روستاهای جدا از هم نقشه می ریزد و زمین های بیشتری را از آنان می دزدد. دولت نتانیاهو بی سر و صدا بودجه ی ساختن دهکده های یهودی نشین در کرانه غربی را دو برابر کرده است. سال گذشته ۱۵ هزار تن دیگر در این دهکده ها اسکان داده شدند (گاردین، ۲۶ ژوئیه ۲۰۱۲) که شمار آنان را به ۳۵۰ هزار تن رساند. در شرق اورشلیم نیز ۳۰۰ هزار یهودی در این گونه دهکده های مستعمره نشین اسکان دارند. پیش بینی می شود که این رقم در ۴ سال آینده سر به یک میلیون تن برزند.

اسرائیل بیان فشرده ی عوام فریبی و قساوت بی نظیر دموکراسی امپریالیست های غربی است. این نظام مرتبا بر بوق آزادی، عدالت و حقوق بشر می دمد اما وقتی پای فلسطینی ها به میان می آید آنان نه آزادی دارند و نه حقی که اسرائیل باید به آن گردن بگذارد و اگر خواست عدالت و صلح داشته باشند اسرائیل حق دارد با آنان به مثابه «تروریست» رفتار کند.

...

اسرائیل و آمریکا هیچ شکلی از مقاومت فلسطینی ها را تحمل نخواهند کرد. با این وجود، ۶۴ سال تلاش برای درهم شکستن این مقاومت به موفقیت نرسیده است. سوال حیاتی آن است که مقاومت فلسطین چه اشکال و اهدافی را در پیش خواهد گرفت.

۲۰ نوامبر ۲۰۱۲

ترجمه و تکثیر از حزب کمونیست ایران (م ل م)

برای دریافت هفتگی سرویس خبری جهانی برای فتح (به زبان انگلیسی) به آدرس زیر رجوع کنید
<http://uk.groups.yahoo.com/group/AWorldToWinNewsService/>
برای مکاتبه با سرویس خبری جهانی برای فتح، فرستادن اخبار و مقالات خود با آدرس زیر مکاتبه کنید
aworldtwinns@yahoo.co.uk

